

de faktisk er døde, er der ikke meget håb om en stoffri tilværelse, og det er dét, dette forslag kunne hjælpe med til: at give mulighed for, at de virkelig kan få lov til at leve, og mulighed for, at de kan komme til at leve en stoffri tilværelse.

Villy Søvnald (SF):

Det er klart, at det for de fleste af os er en svær debat, fordi der rejses en stribe af spørgsmål, som er svære at håndtere. Jeg tror, det er svært for os alle sammen at håndtere denne diskussion etisk, og jeg er meget enig med ministeren, når ministeren siger, at der er ingen enkle svar. Jeg er også meget enig i, at heroinbehandling ikke er hele svaret; det er et lille hjørne i forbindelse med nogle af de mest belastede, vi har.

Så vil jeg godt kvittere for debatten i dag, for det er en helt, helt anden debat end den, vi havde for et års tid siden. Dengang hørte vi indlæg som dem, vi i dag har hørt fra Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti. Man kan jo sige, at de partier ikke ejer tvivlens nådegave, som vistnok Paulus skrev, i denne debat. Tvivlen i de tre partier er simpelt hen væk, og det synes jeg på en eller anden måde er forstemmende. Vi har det jo alle sammen frygteligt med de billeder af mennesker, der lever et liv i en sundhedstilstand præget af aids, præget af HIV, præget af leverbetændelse, præget af bylder, der ikke bliver behandlet, præget af ben, der bliver savet af.

Det spørgsmål, jeg synes, man må stille – hvis man ikke har så høje ideologiske parader, at man slet ikke er i stand til at se ud i verden – er: Kan vi ikke hjælpe de menneskers bedre, end vi gør i dag? Kan vi ikke lindre smerten, kan vi ikke lindre afmagten, kan vi ikke lindre håbløsheden? Kan vi ikke lindre den forråelse, der er i de ramte grupper, og som bl.a. understreges af de høje danske dødstal? Danmark ligger næsthøjest i Europa, kun overgået af Luxembourg.

Og hvad betyder det så helt konkret? Ja, nogle forsøger – også i dag – at fremstille det, som om det er et valg mellem behandling og heroin. Det er det ikke. Det betyder, at når vi har advaret og advaret og advaret, når vi har forebygget og forebygget og forebygget, og når vi har behandlet og behandlet og behandlet, har vi en gruppe, vi ikke kan nå, og det er den meget præcise diskussion, vi har i dag: Hvad stiller vi så op med dem?

Jeg vil godt kvittere for sundhedsministerens indlæg. Jeg synes, sundhedsministeren holdt et

klogt indlæg, og sundhedsministeren sagde bl.a.: Hvis vi tager dette skridt, skal vi være meget opmærksomme på, hvad vi gør, for det er uetisk at gå baglæns. Den opfattelse deler jeg. Sundhedsministeren understregede også, at der ikke er tvivl om, at Schweiz har opnået gode resultater; det har andre betvivlet, men jeg synes, der er mere fornuft i at acceptere kendsgerninger end i at fornægte dem. Sundhedsministerens spørgsmål var så: Kan man ikke nå målet ad andre veje end heroinen? Det skal jeg vende tilbage til.

Jeg vil også kvittere for fru Dorte Bennedsens, synes jeg også, meget kloge indlæg, som endte med samme anbefaling som sundhedsministerens, nemlig: lad os afvente, hvad der sker med den WHO-rapport, der kommer i april. Men fru Dorte Bennedsens sluttede af med: Vi vil fra Socialdemokratiets side bestemt ikke udelukke behovet for heroinforsøg som led i behandlingen. Jeg vil godt kvittere for, at det standpunkt er holdningen hos den socialdemokratiske gruppe, og jeg formoder også, at det så betyder, at hvis det ender med en positiv anbefaling fra WHO, er man også villig til at tage konsekvensen.

Jeg synes, hr. Jørgen Winther holdt et forstandigt indlæg, og det er ikke hver dag, jeg ros Venstrefolk for forstandige indlæg. Jeg erkender, at der er problemer med afgrænsningen: hvordan undgår man en glidebane, hvordan kvalificerer man sig? Jeg synes, det alt sammen er relevante spørgsmål, uanset hvor vi står i denne diskussion, og derfor forstår jeg i virkeligheden Venstres indlæg sådan, at det er afgrænsningsproblemet, vi skal finde ud af, og det arbejde tager vi meget gerne del i. Jeg vil godt sige, at jeg synes, det var et meget forstandigt indlæg, der blev holdt af Venstres ordfører.

Jeg tror ikke, jeg vil sige det samme om De Konservatives indlæg, for jeg synes, det var båret af slagord, båret af ren ideologi og fuldstændig løsrevet fra den virkelige verden. Jeg kunne måske ønske mig, at nogle af ordførerne en gang imellem også bevægede sig i det miljø, vi taler om, så man er sikker på, hvad det er, man har med at gøre.

Jeg skal ikke kommentere fru Birte Skaarups indlæg yderligere, for jeg synes, det er svært at finde mere at sige om det, end jeg gjorde under de korte bemærkninger.

Til fru Yvonne Herløv Andersen vil jeg sige, at både fru Yvonne Herløv Andersen og sundhedsministeren omtalte forsøget fra Hamburg